

- en Invalid, som henhører til 1ste Afdeling, faar et Tillæg af 440—700 Kr.;
- en Invalid, som henhører til 2den Afdeling, faar et Tillæg af 200—440 Kr.;
- en Invalid, som henhører til 3dte Afdeling, faar et Tillæg af indtil 270 Kr.;

Er Skaden paadragen ved Tjenesten udenfor Krig, bliver dette Tillæg 20 pCt. mindre end nys anført.

§ 14.

Den, som bliver Invalid efter en Tjenestetid af 20 eller flere Aar, saavelsom den, der efter kortere Tjenestetid kommer saaledes til Skade, at vedvarende Forsørgelse efter § 11 bliver at tildele ham, faar den i § 13 a nævnte Del af Invalidforsørgelsen, dog alene forsaavidt den naar eller overstiger 30 Kr., tildelt som Pension, saa at kun det under b nævnte Tillæg vil være afhængigt af indtræffende Omstændigheder.

§ 15.

Dette Tillæg bestemmes indenfor de i Slutningen af § 13 under b for hver Afdeling fastsatte Grænser i Forhold til de med Hensyn til hver enkelt Invalid oplyste særegne Omstændigheder, hvoriblandt kommer i særdeles Betragtning den større eller mindre Betydning af det ved Legemsbestadigelsen eller Svagheden forarsagede Tab af Arbejdsdygtighed og Erhvervsøve, samt overhovedet Vedkommendes Nidkjærhed og Dueltighed i Tjenesten, hans Familieforhold og hans mer eller mindre trængende Stilling. Det saaledes fastsatte Pengebeløb kan senere paa Grund af væsentlig forandrede Forhold enten forøges eller forringes eller endog ganske inddrages.

Forsørgelsen eller Forringelsen af det tilstaaede Tillæg sker enten indenfor Grænserne i den Afdeling, hvortil Vedkommende fra først af var henført, eller derved, at han, naar Invaliditetsgraden er forandret, overføres i en anden Afdeling. Til en høiere Afdeling kan Invaliden kun da gaa over, naar den større Grad af Hjælpeløshed hidrører fra den under den militære Tjeneste paadragne Legemsbestadigelse eller Svaghed. Tillæget formindskes eller inddrages derimod, naar Invaliden i den Grad helbredes, at han maa antages tilbids eller ganske at have gjenvundet sin Evne til Erhverv, saavelsom og, naar hans Aar i betydelig Grad forbedres. Er Invalidforsørgelsen kun tilstaaet for et Aar, bliver den ved Aarets Udløb, saafremt Invaliden har en kortere Tjenestetid end 20 Aar, helt at ansætte paany efter de oplyste Omstændigheder, dog i Overensstemmelse med de i §§ 12 og 13 fastsatte Regler.

§ 16.

Naar en Invalid, hvem en vedvarende Forsørgelse efter § 13 er tillagt, ansættes i en af Staten lønnet Bestilling, faar dette følgende Indflydelse paa den ham tillagte Understøttelse:

- a) Denne inddrages aldeles, naar Bestillingens Indtægter udgjøre et Beløb, der er halvanden Gang saa stort som Understøttelsen (dert under alle Omstændigheder indbefattet begge Beløbene efter § 13 a og b); i modsat Fald beholder Invaliden det hert manglende af den ham tidligere tilstaaede Understøttelse.
- b) Forringes Bestillingens Indtægter i Tidens Løb ved Omstændigheder, der ere Invaliden utilregnelige, saaledes at de blive lavere end Beløbet af Invalidforsørgelsen, halvanden Gang taget, kan han, efter at have godtgjort dette, forvente sig det manglende tillagt.
- c) Naar Invaliden uden Brøde fra sin Side affædiges fra Bestillingen uden Pension, tilstaaes der ham atter den tidligere Understøttelse. Tillægges der ham derimod Pension, men denne er mindre end Beløbet af den tidligere Invalidforsørgelse, godtgjøres Forskjellen ham. Herved er det dog forudsat, at han vedblivende findes egnet til Forsørgelse (jfr. § 15).